

1 ESOTERISKA KUNSKAPSORDNAR

1.1 Inledning

¹Historikerna, liksom numera även filosoferna (okunniga om det förflutna), utgå från att kunskapen om verkligheten är ett naturforskningens resultat och att man i förhistorisk tid saknat denna kunskap. Och visst ha de rätt i att mänskligheten varit djupt okunnig om verkligheten, även den fysiska verkligheten, varit offer för sina okunniga ledares vidskepligheter. Man förstår, att de utan undersökning förkasta allt gammalt såsom värdelöst skrock.

²Men vad historikerna icke kunna veta är, att de som haft kunskap alltid funnits, ehuru dessa voro tvungna behålla den för sig själva. Emellertid ha de alltid kunnat lära ut något av sitt vetande om t.ex. örter helande krafter med mera sådant. Gamla behandlingsmetoder vittna ofta om dylikt inflytande. Det är därför oklokt att utan undersökning förkasta allt gammalt.

³Historikerna veta icke, att människorna i alla tider, tjugo miljoner år, dels från början blivit ledda av individer från planethierarkien, dels så snart de kunde begripa och förstå fått så mycken kunskap till skänks, som de kunde fatta. Sedan c:a fyrtiofem tusen år har undervisning meddelats i hemliga kunskapsordnar åt dem som kunde fatta, kunde tåla vad de fått veta och kunde hålla löftet att icke använda den kunskap, som ger makt, för egen del eller utan särskilt tillstånd. Som många gånger förut påpekats, blir kunskapen alltid förvrängd av de oförstående och missbrukad av egoisterna.

⁴Visserligen har kunskapen alltid funnits tillgänglig för den som var villig offra allt för att finna den. Men den kunde icke utlämnas åt okunnigheten, omdömeslösheten, hatet, förföljelsemanien och hänsynslösa maktmissbruket. Symbolerna skyddade kunskapen för upptäckt och blevo naturligtvis misstolkade. De visa männen, som vi beundra i historien, voro alla invigda, och det lilla de kunde meddela hade ändå en sådan effekt.

⁵När esoteriska historien en gång blir publicerad, skall det visa sig, att alla de, som esoterikern räknar till mänsklighetens stora, som befrämjat medvetenhetsutvecklingen och fört de bildbara närmare enheten, en gång varit invigda i någon esoterisk kunskapsorden.

⁶Det är först i vår tid mänskligheten utvecklats så långt, att den kunnat själv förvärva kunskap om fysiska verkligheten och, så långt den kunnat, inse att förutsättningar saknas för att lösa de överfysiska verklighetsproblemen. Därmed har mänskligheten nått fram till självbesinning och möjlighet till självbestämmdhet, en triumf för ledarna av mänsklighetens utveckling. Därmed har mänskligheten fått fast mark under fötterna och kan taga nästa steg i utvecklingen, nämligen tack-samt mottaga den överfysiska kunskap planethierarkien vill ge och också inse, att detta överfysiska vetande är den verkliga kunskapen. Detta har hittills varit omöjligt.

⁷Tack vare esoterikerna ha människorna äntligen fått en för sund förnuftet godtagbar världs- och livsåskådning, klagörande livets mening och mål, en orubblig grund för fortsatt tänkande och handlande. Esoterikens offentliggörande betecknar en vändpunkt i mänsklighetens historia. Ingen behöver hädanefter vandra i illusionernas och fiktionernas lögnvärld.

⁸Den esoteriska kunskapen, som meddelades i de hemliga kunskapsordnarna (t.ex. hermetiken, gnostiken, hylozoiken), har ännu aldrig fått offentliggöras och kommer förmodligen icke att få bli allmänt känd, förrän hela mänskligheten nått idealitetsstadiet. Den kunskapen kan meddelas endast åt dem som äro ur stånd att bruka makten för egen del. Vad som fått bli offentligt är alltså endast en ringa del, den del, som så att säga utgör själva systemskelettet med de mest fundamentala fakta, som erfordras för att ge en vision av tillvarons mening och mål.

1.2 Esoteriska kunskapsordnarnas tillkomst

¹Magi kallas metoden att använda mentalenergi för behärskandet av fysiska materien.

²“Lägre prästerskapet” i Atlantis, vars uppgift var att fostra och leda massorna, hade i

tempelskolor av "högre prästerskapet" (planethierarkien) utbildats till magier.

³Eftersom all makt missbrukas, hade gång på gång större eller mindre delar av lägre prästerskapet fronderat mot det högre men kunnat återföras till ordningen. Till slut hade emellertid upprorsandan vuxit sig så stark och blivit så utbredd, att planethierarkien insåg det utsiktslösa i att fortsätta kampen. Den beslöt också, att därefter esoteriska kunskapen skulle få meddelas endast dem som nått kulturstadiet och förvärvat förmåga hålla givna löften, tiga och icke missbruka makt.

⁴Mänskligheten hade genom missbruk av kunskapen förverkat rätten till denna. Enda utvägen var att utplåna alla spår av atlantiska civilisationen. Den flodvåg, som vid Atlantis sänkning svepte över återstående kontinenter, fullbordade förstörelsen.

⁵Redan för över en miljon år sedan förutsåg man slutliga undergången. De, som icke missbrukat makt, varnades i god tid att emigrera och uppsöka höglänta trakter (tusen meter över havet). En särskild koloni hade redan dessförinnan uppvuxit i Tibet, israelitiska legendens "Eden". Dit fördes allt av betydelse såsom till högst belägna och därför säkraste arkivet.

⁶I Tibet inrättade Vyasa (den förste med samma namn) för c:a 45 000 år sedan en esoterisk kunskapsorden, mönstret för dem som efterhand skulle inrättas bland alla folk, som uppnått tillräckligt hög utveckling, att kulturmänniskor kunde inkarnera bland dem. De kaldeiska, iranska, egyptiska, grekiska kunskapsordnarna upprättades långt senare. Det var därför ganska naturligt, att kunskapstörstande sökte sig till orienten och inkarnerade såsom orientaler. Det har som vanligt gjorts onödigt mystifierande historier om detta enkla faktum.

⁷Historikerna torde observera, att namnet på upphovsmannen till en viss filosofi eller religiös rörelse mycket ofta blev en titel, som ärvdes av hans efterträdare. Så har det t.ex. funnits många Shankaracharya, många Zoroaster etc. Man drar sig för att använda namnet Zarathustra efter Nietzsches eskapader.

⁸Invigda i dessa esoteriska kunskapsordnar blevo dels de som i föregående inkarnationer varit magier och icke missbrukat kunskapen (brutit sina löften), dels de som uppnått kulturstadiet och vilkas medvetenhetsutveckling skulle främjas, ifall de befriades från härskande emotionala illusioner och mentala fiktioner, så att de skulle kunna förvärva den livsförståelse, de egenskaper och förmågor, som möjliggöra nåendet av humanitetsstadiet. Ordnaernas högsta grad motsvarade idealitetsstadiet.

⁹Alla esoteriska kunskapsordnar hade flera grader (minst sju), alltefter förefintlig möjlighet till begripande och förståelse. Kunskapen meddelades i symbolisk form. De sju graderna motsvarade sju olika uttydningar av symbolerna. Skrifterna innehöll endast symboler, ofattbara för oinvigda. Uttolkningen, en annan i varje högre grad, var muntlig.

¹⁰Kunskapen kan sammanfattas i symboler, en sak särskilt matematiker ha förståelse för. I själva verket kan hela kunskapen om verkligheten återges i matematiska symboler. Dessa utarbetades för att tillhandahållas i kunskapsordnarna, först på senar och långt senare transkriberade till sanskrit.

¹¹De i lägre grader visste ingenting om vad som lärdes i högre, i de flesta fall icke ens, att det fanns högre grader eller vilka som tillhörde dessa högre. Långt innan kristna kyrkan med sin förföljelsemani kom till makten var denna absoluta tystlåtenhet nödvändig av flera skäl, icke minst psykologiska. Det skulle icke få finnas plats för möjlighet till avund eller anspråk på uppflyttning till högre grad. Människan är nu en gång sådan att, får hon veta att det finns högre grad, hon blir missnöjd, om hon icke får uppgå i denna. Hon kan omöjligen fatta, att hon icke skulle vara "värdig" etc. Hon har ännu ej kommit till insikt om, vilken narr hon egentligen är i alla avseenden.

¹²De olika graderna motsvarade olika utvecklingsnivåer, och ingen erhöll kunskap, som den ej kunde rätt begripa, rätt förstå, rätt använda vid bedömning. Vanskligheten med all kunskaps offentliggörande är, att böcker falla i händerna på dem som sakna förutsättningar att på rätt sätt

tillgodogöra sig vetandet, och de kritisera sådant de omöjligt kunna rätt uppfatta. Det var detta, som från början gjorde, att allt "ockult" råkade i vanrykte och urartade i vidskepelse. För att inse egen begränsning fordras en självkritik, som alltid varit sällsynt och synes bli allt sällsyntare. Demokratiska jämlikhetsprincipen har gjort sitt till att fördumma. Vi äro alla fjärde naturrikets varelser. Vi äro alla guds barn. Men vi äro icke alla lika gamla i människoriket. Och de, som äro några hundra miljoner år, ha väl lärt litet mer än de, som äro endast 20 miljoner år gamla.

¹³De verkliga, äkta kunskapsordnarna instiftades av medlemmar av planethierarkien (essentialjag), och endast de erhöilo fullmakt från hierarkien, handlande på dess uppdrag. De förblevo också i alla följande inkarnationer sin egen ordens initiator. När ett essentialjag, en medlem av femte naturriket (planethierarkien), erbjuder sig att instifta en esoterisk kunskapsorden, har han därmed också förbundet sig att alltid vara inkarnerad, tills denna orden stängts och upphört med fortsatt invigning. Så har t.ex. varit fallet med äkta rosenkreuzarnas ordenschef, som alltsedan 1300-talet alltid varit inkarnerad.

¹⁴Kunskapen om verkligheten kunde meddelas de i högre grader invigda, enär dessa visat sig bestå hållfasthetsproven i karaktärshänseende. Dels kunde de tåga med vad de visste. Dels hade de tillräcklig insikt, att icke tro sig om att kunna spekulera sig fram till sanningen; de varken missförstodo, förvrängde eller missbrukade kunskapen. När mänskligheten kommit så långt i utvecklingen, får den också verkliga kunskapen om verkligheten, så långt den alls kan fattas, till skänks av planethierarkien, liksom denna och alla högre naturriken fått kunskapen av dem i ännu högre. Man undrar, hur länge ytterligare mänskligheten skall låta sig vilseföras och sataniseras.

¹⁵Icke alla ordnar, som undan för undan tillkommo, voro instiftade av medlemmar av hierarkien. Svarta logen imiterade påpassligt de äkta ordnarna i avsikt att motarbeta dessa, förvirra och förvilla. Betecknande är, att alla dylika imitationer alltid haft relativt stor anslutning, ekonomiska resurser samt (naturligtvis omärkligt) socialt och politiskt inflytande. Egoismen tillgodosågs därmed och medvetenhetsutvecklingen skrinlades.

¹⁶De ordnar, som instiftats av planethierarkien, äro numera stängda. De komma icke att återöppnas, eftersom allt som lärdes rörande materie- och medvetenhetsaspekterna redan publicerats. Men de förut invigda leva därför ingalunda isolerade. Även om de icke tillhöra några samfund, utgöra de en icke-organiserad sammanslutning av "tjänande bröder", som igenkännas på sitt "universella broderskap". Man räknar med att de ska registreras av en central, som kan tillhandahålla namn och adress på deltagarna, så att de ha lätt att finna varandra.

¹⁷Man kan (frånsett lärjungar till planethierarkien) urskilja tre slag av medarbetare på mänsklighetens medvetenhetsutveckling: humanister (mentala), mystiker (emotionala) och "idealister" (fysiska), vilka senare arbeta på att i politiskt, socialt, ekonomiskt, kulturellt etc. avseende förbättra mänskliga levnadsvillkoren och motarbeta dogmatism, intolerans, splittring och hat.

¹⁸De ordnar, som instiftats av svarta logen, äro emellertid icke upplösta, och deras medlemmar fira sina "svarta mässor" i djupaste hemlighet.

1.3 Vad kunskapsordnarna lärde

¹De invigda fingo redan i lägsta graderna lära sig att icke spekulera, icke antaga något utan tillräcklig grund, lära sig skilja på vad de visste och vad de icke visste (alltså skillnaden mellan tro och vetande, mellan att veta och tro sig veta).

²De flesta invigda nådde aldrig över lägsta graden, c:a 40 procent nådde andra graden och c:a fem procent tredje graden. Endast de i högsta graden visste allt om sin orden. Det fanns således många "invigda", som aldrig nådde över de lägsta grader, i vilka esoteriken förblev esoterisk. De uttydningar av symbolerna, som lämnades i dessa grader, gävo på sin höjd vetskap om återfödelse och skördelag, om existensen av emotionala och mentala världarna och individens höljen i dessa världar.

³Några klara begrepp om högre världar, dessas materier och beskaffenhet fingo ej de i kunskapsordnarnas två lägsta grader invigda, lika litet som de i grekiska mysterierna invigda.

⁴Först i den svåruppnådda tredje graden fingo de invigda närmare beskrivning av hithörande förhållanden och företeelser. Kunskap i "magi", tillämpning av lagarna för mentalenergien och metoderna för inverkan på lägre materielag, lärdes ut endast i högsta (sjunde) graden, och dit nådde ytterst få, endast de som godkänts av planethierarkien. Emellertid fingo även de i lägre grader bevittna hithörande experiment.

⁵Man bör således ha klart för sig, att blotta faktum att någon var invigd i esoterisk kunskapsorden icke nödvändigtvis innebär, att han var särskilt bevandrad i esoterik. Utan vetskap om vilken grad den invigde hade uppnått är det omöjligt avgöra graden av hans esoteriska insikt.

⁶De många olika kunskapsordnarna hade vissa symboler gemensamma (planethierarkiens) men i övrigt egna från olika tiders myter och sätt att uppfatta tillvaron.

⁷Olikheterna i framställningen av kunskapen berodde på olika folks allmänna föreställningar i olika tider, på olika utvecklingsstadier. Man kunde t.ex. icke tala om atomer och molekyler, energier, utveckling etc. med folk, som omöjligt kunde begripa vad som menades därmed. Dessutom måste läran lämnas i sådan form, att den icke gav möjlighet till missbruk. Ett för alla gemensamt mentalsystem saknades på grund av folkens okunnighet om verkligheten. För att undvika begreppsförvirring bestämdes, att ingen skulle samtidigt få tillhöra två ordnar. Undantag från den regeln utgjorde gnostikerorden, som visserligen hade sin terminologi, men var avsedd som ett gemensamhetsamfund för alla "invigda" och tillät envar använda egen symbolik.

⁸I kunskapsordnarna lämnades fakta om världarna 45-49, människans höljen och höljesmedvetenheter. Läran om materiens involvering och involution ersattes med "andens nedstigande i materien". Monaden-jaget framställdes såsom allvetande i högre världar och inkarnerande i lägre för att lära känna dessa. (Man nämnde ingenting om att all högre medvetenhet vet allt om lägre medvetenhet.) I själva verket måste alla monader börja sin medvetenhetsutveckling i lägsta naturriket och därifrån arbeta sig upp genom allt högre riket.

⁹Invigda i esoteriska kunskapsordnarna fingo kunskap om verkligheten för att icke falla offer för teologiens dogmer eller filosofiens spekulationer. De fingo en vision av tillvaron och kunskap om livslagarna, så att de kunde leva ett ändamålsenligt liv i fysiska världen, ett tjänandets liv, som automatiskt utvecklade alla erforderliga egenskaper och förmågor. De fingo lära sig inse både sin egen begränsning och sina latenta möjligheter. De fingo lära sig att icke godtaga annat än vad de själva insågo vara riktigt och rätt, icke godtaga något slags auktoritet (eller "helig" skrift) utan utveckla sitt sunda förnuft. De fingo lära sig "stå på egna ben" och icke bli beroende av någon yttre hjälp, vare sig i det fysiska eller i överfysiska världar. De fingo lära sig, att de voro potentiella gudar och genom sin övermedvetenhet erhöilo allt de behövde för att uppnå allt högre stadier, att de enligt lagen för självförverkligande själva måste och också kunde förverkliga sin gudomlighet, hur lång tid och hur mycket arbete än åtgick därtill. De fingo kunskapen för att förverkliga meningen med sitt fysiska liv, icke för att drömma och fantisera och teoretisera. Troende, som saknade förmåga att begripa, hörde icke hemma i kunskapsordnarna.

¹⁰Människorna av idag ha fått kunskapen till skänks i ett mentalsystem, fullt tillräckligt för att veta hur de ska kunna leva så, att de i någon inkarnation kunna bli antagna till lärjungar. Det beror helt och hållet på dem själva, när detta skall bli möjligt. Genom att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten motverka de lögnen och hatet och bli allt skickligare i levnadskonst, det enda väsentliga.

¹¹Invigningsceremonierna i de esoteriska kunskapsordnarna stimulerade alltid något höljescentrum, så att den invigdes kapacitet i visst avseende tiodubblades, och även övriga centra stimulerades till ökad aktivitet. Ritualen var icke, som den numera degraderats till, en tom ceremoni. Men dels tillhörde initiators (hierofanten) planethierarkien, dels kunde han räkna med att dess högre representanter läto sina högre energier förstärka hierofantens, varför den invigde

fick uppleva en mäktig stimulans, som förstärkte hans förmågor. Ingen kunde bli upptagen i någon av planethierarkiens ordnar utan gillande av chefen för planethierarkiens tredje departement. Ingen behövde riskera att bli förbisedd. Alla ha sin Augoeides, och denne tillser, att hans skyddsling får sin belöning, när denne dels förvärvat erforderliga egenskaper, dels balanserat sitt skuldkonto, dels duger till redskap för planethierarkien. Någon anmälan förekom inte. De, som i sin självtilräcklighet ansågo sig färdiga för "himmelriket" och trängde sig fram, fingo genomgå prov, som lärde dem, att ingen av alla som tro sig kallade är värdig att bli utvald. Neofyten fick också den insikten vid invigningen, att han icke ägde erforderlig kapacitet men fått "uppleva nåden", emedan han behövdes för något visst ändamål och man ansåg, att han med sina nya energier snabbt skulle kunna försvara sin nya status.

¹²De gamla ordnarnas framställning av kunskapen utgick från de vid instiftandet härskande allmänna föreställningssätten, vilka numera totalt ändrats, varför utformningen kan anses psykologiskt och pedagogiskt olämplig för moderna människor. Att dessa ordnar behövts, borde lätt kunna inses. "Kättare" ha teologerna alltid förstått att "likvidera". Men alldeles frånsatt intoleransen voro de nödvändiga av andra skäl. Vill man bevara ordens betydelse (vilka alltid idiotiseras av okunnigheten), måste man skydda kunskapen mot misstolkning, måste den förbehållas dem som kunna begripa, särskilt om framställningen är symbolisk. Ty så snart den obotliga inbilskheten, med sin tilltro till egen omdömesförmåga (den vanliga förmäthenheten), får tag i en symbol, blir den ofelbart idiotiserad.

¹³De esoteriska kunskapsordnarna äro icke upplösta, men de mottaga inga nya aspiranter, endast dem som i föregående inkarnationer tillhört orden. Den gamla esoteriska litteraturen, som är alltigenom symbolisk och ofattbar för de oinvigda, har numera fått delvis publiceras och även tolkas (t.ex. av Blavatsky), vilket var nödvändigt för att de förut invigda med kunskapen latent skulle kunna återerindra sig det väsentliga av den kunskap de en gång förvärvat. Det är väl också endast de som kunnat "förstå" vad Blavatsky skrev.

¹⁴Blavatsky var den som först (i Secret Doctrine) redogjorde för symboler och talesätt i de esoteriska kunskapsordnarna utan att närmare gå in på symbolernas kunskapsinnehåll.

¹⁵Laurency har bemödat sig om att utrensa allt av symbolik i sin framställning av esoteriken och i möjligaste mån utgå ifrån naturvetenskapens begrepp och termer. Eftersom matematiska beteckningarna äro de enda verkligt internationella, ha dessa konsekvent tillämpats.

¹⁶Humanismen är den livsåskådning, som proklamerades i de esoteriska kunskapsordnarna. Ingen, som icke själv tillämpade toleransens princip i sitt liv, kunde bli invigd i någon dylik orden. Tolerans betyder, att envar har absolut rätt till egen uppfattning i allt. "Envar är herre över sin vishet." Narren har rätt att vara narr. Men han har absolut ingen rätt att göra sig till auktoritet för någon annan. Det är emellertid vad han alltid gör. Och därpå beror mänsklighetens totala desorientering i verklighets- och livshänseende.

¹⁷Ordet "humanism" har naturligtvis, som alla ord i massans ordförråd, förlorat sin egentliga betydelse. Numera innebär det något slags profanhumanism, som de flesta demagoger skylta med, när de likt en Lenin etc. predika "proletariatets diktatur" och mord på oliktankande.

1.4 Varför kunskapsordnarna voro hemliga

¹Utmärkande för de gamla ordnarna var, att ingen visste om deras existens utom de som blivit invigda. Och ingen invigd vittnade om sin ordens existens. Hur diskret man kunde förfara, är Bulwer-Lytton exempel på. I inledningen till Zanoni låtsas han fråga innehavaren av ett antikvariat, om denne hade något arbete rörande rosenkruzarna. Att han själv var invigd, kunde han ej säga. Men redan detta omnämnande av orden hade en förunderlig effekt. Allsköns charlataner, uppmärksamgjorda på den välklingande benämningen, ansågo lämpligt att instifta rosenkruzardnarna.

²Allt vad vetenskapen och de lärde ha sagt och komma att säga om de esoteriska

kunskapsordnarna är klar lögn. Ingen har kunnat meddela någon utomstående eller ens nedlägga i någon skrift vad som lärdes annat än i symbolisk och för utomstående ofattbar form. Naturligtvis har det utgivits lärda arbeten om vad som lärdes i kunskapsordnarna. Minsta eftertanke borde sagt dessa lärde, att det då icke längre var esoterik.

³Teologie professor i Lund Efraim Briem utgav på förlaget Natur och Kultur år 1932 en bok på 448 sidor om "mysterier och mysterieförbund". Det är ett gediget vetenskapligt arbete, vittnande om samvetsgrann forskarglädje. Han har grundligt genomgått allt förefintligt historiskt material. Skada blott, att detta mestadels består av vad folk trott sig veta om det som de icke vetat något om. I alla tider har det funnits författare, som för den stora allmänheten avslöjat allsköns hemligheter om allt de själva hört av löst prat, varvid upptecknarens fantasi oftast bidragit med förbättringar. "Historiskt, sa Crusenstolpe, när han ljög."

⁴Därtill är bara att säga, att före år 1875 ingenting fått bli bekant om esoteriska kunskapsordnar och att allt, som före den tiden publicerats, tillhör det legendariska. Så är t.ex. ännu ingenting bekant om den äkta rosenkruzarorden. Huruvida de lärde kunnat uppsnappa något genom de ockulta sekternas fördummande jargong, må lämnas därhän. Men något verkligt esoteriskt har aldrig trängt ut till allmänheten. Planethierarkien hade effektiva möjligheter hindra den saken. Att det finns flera rosenkruzarsekter, som alla säga sig vara enda äkta arvtagaren till den ursprungliga, visar bara, att hithörande stiftare varit offer för falsarier. Att dylika åberopas såsom tillförlitliga källor och betraktas såsom vederhäftiga historiska dokument, vittnar i varje fall icke om esoterisk insikt.

⁵Planethierarkiens hemliga kunskapsordnar voro nödvändigt hemliga, därför att de svarta genom tiderna och allt fortfarande använda alla möjligheter att öka sitt vetande, särskilt med tanke på att kunna motarbeta utvecklingen. Detta esoteriska vetande hölls så hemligt, att de invigda fingo lära sig, icke blott att tåga, utan även att icke ens tänka på det annat än under särskilt förebyggande åtgärder för att det icke skulle uppsnappas av svarta logen och öka dess kunskap. Alla invigda äro nämligen särskilt övervakade av svartingar i mentalvärlden, sådana som förvärvat mental objektiv medvetenhet, ty så långt kunna de svarta nå.

⁶De, som invigdes i esoterisk kunskapsorden och i högre grader fingo esoterisk kunskap, sattes genom dessa ideer i förbindelse med hierarkien. Ifall någon av dessa invigda skulle fått det otroliga infallet att förråda något av vad han fått veta, så skulle detta ögonblickligen vara känt i planethierarkien och dåren-förrådaren befriats från sitt vetande så grundligt, att han skulle glömt, att han haft något att förråda. Esoteriska fakta, ideer, axiom äro mentalatomer (eventuellt involverade i hjärncellernas mentalmolekyler). De kunna, om så skulle behövas, av 45-jag (eventuellt individens Augoeides) elimineras utan att människan märker något alls. Någon dylik frestelse skulle emellertid aldrig inställt sig, enär den invigde visste, att han då i framtida inkarnationer icke skulle bli delaktig av esoteriskt vetande, sålänge det vetandet var esoteriskt.

⁷De esoteriska ordnarnas existens kom aldrig till massans kännedom. Kleresiet anade visserligen, att sådana måste finnas men fattade dylika såsom "de lärdes samfund" i och för naturens utforskning. Inträdet var också omgärdat med många fordringar och betingelser, som verkade avskräckande på ovärdiga aspiranter.

⁸I och med kristendomens utbredning och maktövertagande satte också förföljelserna mot oliktankande in, varför medlemmarna måste skyddas på mest effektiva sätt. Efter år 530 e.Kr. framträdde ingen esoteriker såsom esoteriker. De hemliga kunskapsordnarna fortlevde men därefter såsom verkligt hemliga. Risker för upptäckt var stor, och martyrdöden (de kristnas tortyr och bål) väntade de invigda såsom varande i förbund med djävulen. Ingen utomstående visste - något ens om ordnarnas existens. För våra dagars historiker ha de aldrig funnits.

⁹Hur effektivt kyrkan vakade över att inga "irrlärer" skulle kunna spridas, framgår bäst av att ännu på 1700-talet Saint Germain måste uppmana oliktankande att inrätta hemliga ordnar, där de ifred för teologisk förföljelse och härskande förbud mot tanke- och yttrandefrihet kunde få "tänka

fritt”. Dessa ordnar hade endast denna uppgift och få icke förväxlas med den rosenkreuzarorden han genom alla inkarnationerna själv förestod. Vad som meddelades i dessa “sällskapsordnar” hade endast i vissa avseenden avlägsen likhet med esoteriken. De hade icke esoterisk kunskap, vilken somliga av dem emellertid trott sig äga. De flesta av dem ha också blivit upplösta i och med att teologityranniet upphört, tack vare naturforskningens vederläggning av judiska världsåskådningens (s.k. guds ords) orimligheter.

¹⁰När sedan, under påverkan av liberalismens ideer, yttrandefrihet genomfördes, kallade de sig, som opponerade mot kyrkans dogmer, för “fritänkare”. De betraktades allmänt som “gudlösa” och jämställdes med förbrytare. En ateist kunde man tro om vad som helst, vilket är bevis på de kristnas omdömesförmåga.

¹¹Eftersom esoteriken numera fått bli allmän egendom, bortfaller ursprungliga meningen med hemliga ordnar. Endast i sådana diktaturstater, där åsiktsfrihet är förbjuden, ha hemliga ordnar fortfarande sitt berättigande, ordnar så hemliga, att ingen utomstående ens anar deras existens. Ytterligare säkerhet innebär i sådana fall gamla bestämmelsen, att endast medlemmar av samma grad känna till varandra, ibland icke ens det, ifall vid sammanträden alla äro maskerade.

¹²Att dylikt har befunnits nödvändigt, vittnar om mänsklighetens låga utvecklingsstadium, man kan gott säga barbari. Numera skryter man med kultur och tror sig ha kommit långt över barbariet. Detta är emellertid en stor illusion. Förutsättning för kultur är universellt broderskap, och vi ha tydligen mycket långt dit. Civilisation med teknik är väl förenlig med barbari, vilket vårt århundrade klargjort för alla med en smula omdömesförmåga.

¹³Med insikt om att fanatismerna systematiskt utrotar allt den icke godkänner har planethierarkien sedan femtio tusen år tillbaka i sitt oåtkomliga museum samlat det väsentliga från mänsklighetens historia. Där finns också kunskapsordnarnas symboliska skrifter. Detta museum får beskådas endast av kausaljag med förvärvad objektiv kausalmedvetenhet. Det är väl sörjt för att inga barbarer ska få tillfälle förstöra det, som de gjorde med alexandriska biblioteket.

1.5 Lärjungar

¹I slutet av 1700- och på 1800-talet sågo flera romaner med ockult innehåll dagen. Vissa av dessa voro författade av folk med esoterisk kunskap. De flesta andra vittnade om, att författarna en gång varit invigda men icke fått tillfälle på nytt studera kunskapen. De dunkla hågkomster, som på olika sätt skymtade i deras böcker, klargjorde emellertid för den initierade, att kunskapen fanns i det undermedvetna, ehuru mycket ofullständigt återerinrad.

²Det är många, som i ny inkarnation icke hinna återuppnå sin latent utvecklingsnivå. Grunderna kunna vara flera. I regel beror det på dålig sådd, som anses böra skördas för att underlätta ändamålsenligare utveckling i framtiden. Det kan också vara, att någon viss egenskap eller förmåga behöver särskilt utvecklas, och detta nödvändiggör ensidig specialisering. Det kan vara, att en viss insats skall göras, som bäst utföres, om enbart mänsklighetens välfärd och intressen beaktas.

³Man kan utgå ifrån att alla, som en gång varit invigda i någon esoterisk kunskapsorden (märk väl: inrättad av ett essentialjag), uppnått kulturstadiet och äro lärjungar till någon i planethierarkien. Det betyder ingalunda, att de behöva vara medvetna därom i sin nuvarande inkarnation. Oftast äro de det ej. Vare sig Franklin Roosevelt, Winston Churchill eller Dag Hammarskjöld visste om sitt lärjungaskap.

⁴Endast kausaljag kunna i ny inkarnation återerinra sig sitt esoteriska vetande. Det mentaljag, som en gång varit lärjunge till planethierarkien, behöver i sina nya inkarnationshöljen icke veta något alls. Vid kontakt med esoteriken har han omedelbar förståelse för just så mycket, som han en gång förstätt av esoteriken. Men denna återerinring behöver ingalunda innebära, att han inser, att han varit lärjunge och fortfarande tillhör ett visst departement såsom lärjunge. Hur många inkarnationer han fortfarande kan uppleva utan att veta om sitt lärjungaskap och utan intresse för

eller tanke på att undersöka esoterisk åskådning, beror på många olika faktorer. Hoppas denna upplysning icke medför, att intresserade av esoterik inbilla sig vara lärjungar. Klok är den som lär sig skilja på vad han vet och icke vet.

⁵Förlorad kunskap är förlorad verklighet, emedan individen icke längre söker, icke finner, icke upptäcker, icke ser den förlorade. Goethes sats, att man ser blott vad man redan vet, gäller i flera avseenden.

⁶Människan har "återfunnit sin själ" i och med att hon godtagit dess existens såsom enda hållbara arbetshypotesen. Utan den förvärvar hon aldrig kausal medvetenhet. Aningen är jagets instinktiva sökarljus i okunnighetens natt.

⁷Den moderna filosofien strävar efter att göra sig urarva i fysisk verklighetsförståelse, och risk finns, att mänskligheten gör det även ifråga om överfysisk verklighet. Det är kanske icke så underligt, att allvarliga sökare vända sig till indiska yogafilosofien, som hävdar existensen av överfysisk verklighet.

1.6 De grekiska mysterierna

¹Efter Poseidonis sänkande år 9564 f.Kr. började en avläggare av femte rottrasens fjärde underräs att invandra igenom av katastrofer ödelagda gammalgrekiska Hellas. Den byggde 8000 år fvt sin huvudstad i närheten av vad som nu är Aten. (Det nuvarande Aten tillkom c:a tusen år fvt, Parthenon år 480 fvt.)

²Till detta begåvade folk med realistisk inställning till livet kom världsläraren (chefen för planethierarkiens andra departement), Orfevs, c:a 7000 år fvt. och grundade de s.k. orfevska mysterierna. De hade två grader: lägre eller mindre mysterierna, högre eller större. Dessa voro de grekiska s.k. mysteriespelen, symbolisk-dramatiska framställningar i populär form av de enklaste esoteriska fakta, vilka delgavs under tystnadsplikt, som efterlevdes mycket strängt. I de lägre mysterierna fingo de invigda höra om tillståndet i "dödsriket" efter döden (emotionalvärlden) och i de högre om "himmelriket" (mentalvärlden). Även lärdes om själens existens, återfödelse och lagen för sådd och skörd. De voro befriade från fruktan för döden.

³Att Platon var invigd i såväl orfevska mysterierna som pytagoreernas esoteriska kunskapsorden, synes strida mot uppgiften, att ingen fick tillhöra två ordnar. Men det var mycket stor skillnad mellan mysterierna och kunskapsordnarna, och man bör icke förväxla dem med varandra. Även om mysterierna voro "hemliga" och förrådandet av vad som där lärdes belagt med dödsstraff, så var den kunskap som meddelades dels ytterligt primitiv, dels en rättighet, som tillkom varje oförvitlig, fri medborgare, varför en stor del av befolkningen var invigd. Någon uppfattning om livets mening och mål, om medvetenhetsutvecklingen, om högre världar än den mentala, om monad, triad, kausalisering etc., fingo ej de i mysterierna invigda. Mysterierna voro för folket, ordnarna för eliten, för dem som nått det emotionala attraktionsstadiet. Det var först med Pytagoras (700 fvt), som grekerna fingo en fullt utbyggd kunskapsorden.

⁴Mysterierna förföllo i och med att kvalifikationerna för invigning oavbrutet sänktes. Det gick så långt, att de, som icke blevo invigda, betraktades såsom socialt deklasserade. Mysterierna blevo efterhand och i sin urartning ett medel för mystagogerna att behålla sitt grepp över massan, och "hierofanterna" blevo "illusionister".

1.7 Pytagoras

¹Pytagoras orden var en esoterisk kunskapsorden, vilket innebär, att vad som däri lärdes aldrig kom till utomståendes kännedom. Vad som sägs därom i gängse läroböcker i filosofiens historia är således felaktigt. En del icke-esoteriskt, som omtalas av Aristoteles på hans särskilda sätt att återge vad som passade honom, bör även det tagas med viss försiktighet.

²Utanför staden Taormina på Sicilien grundade Pytagoras en liten koloni och uppförde där sina ordensbyggnader. Sedermera förstördes dessa totalt av den som vanligt lätt upphetsade pöbeln,

och Pytagoras mördades. Om allt detta veta historikerna ingenting. Det hela är typiskt för allt vad historia heter och icke minst filosofihistoria. Allt vad de uppge om tiden före sofisterna är fantasikonstruktioner av lösryckta få fakta.

³Pytagoras kallade sin koloni Krotona, ehuru det då fanns en stad Kroton (numera Crotone) på Italiens sydkust vid tarentiska viken. I exoteriska legenderna om Pytagoras ha dessa båda orter genomgående förväxlat med varandra.

⁴Anledning torde finnas fundera över, varför allt esoteriskt så lätt förväxlas med exoteriskt och detta in i skenbart obetydliga detaljer. I alla händelser borde vetskapen härom avhålla arkeologer och andra slags historiker från att dra förhastade slutsatser vid gjorda fynd och historiska upptäckter.

⁵De esoteriska ordnarna hade mycket goda skäl göra allt för att om möjligt förväxlingar skulle uppstå. Även det säger något om denna mänsklighet, mot vilken allt, som var förnuftigt och ädelt, måste på allt sätt skyddas.

1.8 Gnostik, alkemi, yoga

¹Gnostikerorden instiftades i Alexandria 300 år f.Kr. (vår tidräkning). Kvasignostikerna tillkommo i andra århundradet e.Kr. och splittrades efterhand i 70 olika sekter, som bannlyste varandra. Deras skrifter utgjordes i huvudsak av c:a 50 kvasignostiska evangelier (av vilka fyra i omarbetat skick ingå i nya testamentet). Det är denna kvasignosticism (de övriga evangelierna), som religionshistorikerna kalla gnosticism, något helt annat än den kunskap, som benämndes gnostik och förblivit esoterisk.

²För evangeliernas tillkomst har redogjorts i andra sammanhang. Här må endast i korthet nämnas, att de voro avfattade av ett femtiotal gnostiker i Alexandria under första århundradet av nuvarande eran. De försökte inom ramen för det tillåtna popularisera de gnostiska symbolerna. De ville i en tid av allmän desorientering, skepticism, vidskepelse och laglöshet skänka människorna mod och tillförsikt, ge dem, som "hungrade och törstade efter rättfärdighet", ett manande exempel. Deras berättelser äro också endast skenbart historiska. Endast en esoteriker kan tolka dessa evangelier rätt, inse vad de egentligen avsågo att meddela. Valet av symbol, gudasonen Christos, var kanske icke så lyckligt. Men den dramatiska berättelsen med sin skakande tragedi var avsedd att väcka folk till eftertanke och ge de förslavade mod och hopp.

³I berättelsen återfinns esoterikern bl.a. antydning om de fem första s.k. initiationerna, nödvändigheten förvärva de tolv essentiala egenskaperna (återgivna i den förvanskade legenden om Herakles tolv arbeten).

⁴Esseerorden, judarnas hemliga kunskapsorden (även kallad "profetskolan"), har icke instiftats av någon medlem av planethierarkien och icke heller erhållit några fakta från planethierarkien. Den har alltid förkastat eller förvanskat det som förkunnats av invigda i planethierarkiens kunskapsordnar. Den mördade essentialjaget Jeshu, lärjunge i planethierarkiens andra departement.

⁵Medeltidens alkemister voro inga "guldmakare". Men som alltid utnyttjades de invigdas symbolspråk av allsköns charlataner och bedragare. På grund av kyrkans fanatism och förföljelsemani voro esoterikerna tvungna uppfinna en fraseologi, som vilseledde de kristna barbarerna.

⁶Alkemisterna sökte alltså de tre fundamentala kemiska elementen i "jord, vatten och luft". Hade man väl upptäckt dessa, kunde man med hjälp av "de vises sten" förvandla bly till guld. Översatt till begripligt språk betydde detta: jord = fysiska höljena, vatten = emotionelhöljet, luft = mentelhöljet. När dessa höljen blivit integrerade, kunde visheten överföra jaget från första- till andratriaden.

⁷Betecknande för de lärdas tilltro till egen allvishet är, att ännu i dagens uppslagsverk okunnigheten fortsätter med sitt förlöjligande av sådant den icke någonsin begripit.

⁸Upanishaderna och övriga vedalitteraturen kunna rätt tolkas endast av kausaljag och högre jag. Det var huvudsakligen essentialjag (46-jag), som utarbetade dessa under den atlantiska perioden, då man insåg nödvändigheten att inrätta esoteriska kunskapsordnar, eftersom den dittills öppna kunskapen i vilseledande avsikt misstolkades och missbrukades.

⁹Vad indiska yogierna med sin klärvoajans kunnat utforska sträcker sig icke över emotionalvärldens och emotionalmedvetenhetens möjligheter. Allt därutöver är spekulation. Därvid är att beakta, att yogierna hemlighöll sitt vetande och meddelade det till några få utvalda lärjungar och under strängaste tysthetslöfte. Det betraktades också såsom "heligt" och har först i vår tid fått omnämnas. De esoteriska fakta, som påträffas i vedantafilosofien, innehålla ingenting av betydelse utöver vad som lärdes i de grekiska mysterierna eller de fakta, som meddelades i ordnarnas lägre grader.

1.9 Rosenkreuzarna

¹I Bulwer-Lyttons roman *Zanoni* förekommer en passus, som många undrat över. Där sägs, att "araberna i Damaskus år 1378 lärde en vandrande tysk de hemligheter, som ledde till rosenkreuzarordens instiftande". Att författaren, som själv tillhörde denna orden, icke kunde redogöra för vare sig instiftarens identitet eller ordens tillkomst, är givet. Men man undrar över denna mani att avsiktligt draga slöja över allt som berör orden genom att onödigtvis ansluta sig till legenden om uppkomsten. Instiftaren var ett 46-jag, en medlem av planethierarkien, och behövde icke lära något av "araber i Damaskus" eller någon i fysiska världen. Förr eller senare måste ju ordens upphovsman framträda. Och när man vet, hur sanningens fiender söka snoka upp alla legender för att misstänkliggöra de stora, bör man icke i onödan bidra med felaktiga "upplysningar". Sedan är det en annan sak, att oinvigda aldrig kunna förstå, hur man kan veta något utan att ha fått det genom andra människor. Genom att förlägga kunskapskällan så långt som möjligt tillbaka i tiden har man emellertid icke förklarat kunskapens ursprung.

²Betecknande för den fullständiga hemlighetsfullhet, varmed rosenkreuzarorden omgav sig (på grund av teologiska hatet, intoleransen och kyrkans förföljelsetmani) var, att alla invigda stodo i personligt förhållande till ordenschefen men ingen visste, vilka andra som blivit invigda. Ingen utomstående visste ens om ordens existens, förrän Saint Germain lät publicera rosenkreuzarnas symboler. Men sedan fick charlatanerna något att ståta och idiotisera folk med. Vid initiationen avfordrades neofyten ett enkelt tysthetslöfte utan några eder med skräckinjagande hotelser om påföljd. Och ingen invigd yttrade någonsin ett ord om denna orden eller skrev ned något i manuskript. Allt dylikt är klar förfalskning. De invigda fingo låna ett av de tre originalmanuskript, som Saint Germain lät utarbeta, och deras grad bestämdes av hur mycket de begrepo. Dessa tre manuskript ha aldrig blivit offentliggjorda utan äro fortfarande okända. Huruvida ordenschefen någonsin låter publicera dem, är ovisst. Riktig var Bulwer-Lyttons uppgift i *Zanoni*, att rosenkreuzarorden var den mest tystlåtna av alla hemliga ordnar.

³Cagliostro var lärjunge till Saint Germain och hade av honom invigts i rosenkreuzarordens högsta grad och fått tillfälle att i sin nya hjärna bli kausalt medveten. Cagliostro, en reinkarnation av Paracelsus, var nämligen ett kausaljag men i sin hjärna icke medveten därom. Kunskapen måste återerinnas genom förnyad kontakt med gamla vetandet. Därigenom får kausaljaget tillfälle att själv impregnera hjärnan med kausalideerna (mentalatomer). Detta arbete måste "hjärnan" själv utföra.

⁴Även Goethe blev invigd i rosenkreuzarorden men nådde icke högt i graderna (alltför emotional). Hans uttalanden om Cagliostro visa detta. Eftersom de i lägre graderna icke kände dem i högre, var ett sådant misstag förståeligt. Med sin attack på Cagliostro visade Goethe sin begränsning och begick två fatala misstag på en gång: tilltro till skvaller och andras omdöme samt dömande. Därmed spärrade han också vägen för sig själv. Att Goethe likväl kom att intressera sig för den "ökände charlatanen", tyder på att han "liksom hade på känn", att det torde varit något

“mystiskt” med denne. Betecknande är, att planethierarkien aldrig gör något för att försvara sina redskap mot de svartas förtal. De ha icke “rört ett finger” för att vederlägga legenderna kring Rosencreutz, Bacon, Saint Germain. Det lönar sig aldrig att vederlägga sådant som folk vill tro på. Och vad spelar det för roll? Äro människorna icke omdömesgilla nog att genomskåda idiotierna, så äro de icke heller i stånd att fatta sanningen. Det kommer en dag i utvecklingen, då barnen blivit vuxna. Kunskapen om verkligheten är för dem som kunna begripa och förstå den. Innan dess blir i alla fall även sanningen endast olika slags vidskepelse.

⁵Att icke heller Lessing nådde högt i graderna, framgår av att han inför omöjligheten fatta symbolerna frivilligt avstod från att söka begripa och gärna överlämnade den saken åt gud.

⁶Att Goethe och flera andra blevo invigda, berodde på att de nått perspektivmedvetenhetens humanitetsstadium och med det vetande de erhöilo kunde göra den insats i utvecklingen de faktiskt gjorde, en insats, som ännu icke uppskattats till dess fulla värde och som kan förstås endast av dem som nått humanitetsstadiet.

⁷Många förvåna sig över att rosenkreuzare som Lessing, Herder, Goethe icke kunde uppskatta varandra och även skarpt kritiserade varandras alster. Dels hade de icke nått högt i graderna. Dels ger enbart ytlig teoretisk kunskap icke nämnvärd förståelse för individuell utformning av “ideerna”. Dels voro uppfattningarna om vad som borde skrivas och hur det borde sägas alltför olika. Det är icke lätt att kultivera barbarer, och åsikter härom gå nästan alltid skarpt isär. Icke heller var känslan av broderskap särdeles stor, och ömtåligheten för vad som uppfattades såsom intrång på personliga självständigheten var stark, inflammerad som den var på grund av yttre trycket och allmänna motståndet. Annars tycker man, att känslan av nästan total isolering skulle verkat mera sammanhållande. Den kunskap de fått hade frigjort dem från härskande primitiva ideologierna men icke förenat dem i en utformad gemensam livsåskådning.

⁸“Frihet, jämlikhet och broderskap” var ursprungligen en devis för medlemmarna i rosenkreuzorden och hade hos dem en annan betydelse än livsokunnigheten inlagt i den.

⁹Frihet betydde förståelse för riktiga mänskliga relationer, fritt anpassade, villigt åtagna med klar insikt i ansvarigheten.

¹⁰Jämlikhet innebar, att alla en gång övergått från djur- till människoriket och att alla en gång ska nå högre rike men ingalunda något upphävande av de olika utvecklingsstadierna på vägen.

¹¹Broderskap var grundat på insikten om allas gudomliga ursprung (delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten).

1.10 “Sällskapsordnarna”

¹De “sällskapsordnar”, som på 1700-talet uppstodo på Saint Germain's tillskyndan, motsvarade ingalunda tidigare esoteriska kunskapsordnar. Saint Germain, planethierarkiens representant för sjunde departementet, rituella magiens mästare, betjänade sig av de interstellara energier, som från år 1675 började intränga i planetens mentalvärld och därmed möjliggjorde förståelsen för det ceremoniella hos dem med sjunde departementet i något av sina höljen.

²Längesedan utarbetade ritualer från sjunde departementets tidigare epoker med djupsinniga symbolsystem kommo till förnyad användning. Att ursprungliga ritualen ofta ändrades av klåfingriga ordensmästare, var ju oundvikligt på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium.

³Alla invigda voro “bröder”. Förutsättningen för intagning var givetvis den grad av kultur man rimligtvis kunde begära i det samhälle och den miljö, som hade behov av möjlighet att få “tänka fritt” och där förståelse förefanns för vad som menades med frihet, med jämlikhet, med broderskap. Frihet inom gränserna för allas lika rätt (icke rättighet). Jämlikhet: privilegiers avskaffande, bedömning efter kompetens. Broderskap: allt livs enhet. Att den insikten gått förlorad med demokratiens genombrott, visar ju endast utvecklingsstadiet hos inkarnerande klanerna. De väldiga psykologiska auktoriteterna trodde, att kapaciteten och möjligheten till förståelse var lika stor hos alla och en fråga om utbildning.

⁴Undan för undan sjönko fordringarna under 1800-talet, så att numera devisen tycks gälla för bröder av samma grad.

1.11 Kunskapsordnarnas stängning och esoterikens publicering

¹År 1875 stängdes de esoteriska kunskapsordnarna definitivt, varför ingen därefter blivit invigd i någon dylik. De behövas inte längre, eftersom esoteriken sedan år 1875 fått till vissa delar offentliggöras. De s.k. bildade hade under 1800-talet kommit så långt, att de ägde förutsättning begripa, om än icke förstå, esoteriken. Det var också därför den kunde publiceras. Man kunde lämna så många fakta, att folk skulle kunna inse tillvarons mening och mål. Detta är det väsentliga. Ty mänskligheten hade av sina andliga ledare blivit så desorienterad, att det inte fanns någon möjlighet för den att finna sig tillrätta i labyrinten av alla motsägande ideologier. Det beklagliga vid esoterikens offentliggörande var, att den förkunnades på ett så ointelligent sätt, att folk fick den uppfattningen, att det var fråga om en ny fiktiv ideologi och icke fråga om verkliga kunskapen om verkligheten.

²Vilseledande var också, att den nya förkunnelsen framställdes såsom i full överensstämmelse med vad som hade lärts i de gamla esoteriska kunskapsordnarna. Detta är oriktigt. Det kommer att dröja mycket länge, innan det blir offentligt som i dessa lärdes, en kunskap, som kunde missbrukas. Den kunskap som ger makt kommer icke att lämnas utan endast så många fakta, som behövas för att begripa tillvarons mening och mål. Allt det andra förblir esoteriskt.

³Den kunskap, som meddelades i kunskapsordnarnas tre lägsta grader, har fått bli offentlig, och symbolerna ha fått göras tillgängliga för mentalmedvetenheten. Den kunskap, som utlärdes i de fyra högsta graderna, förblir esoterisk och symbolisk och meddelas endast lärjungar till planethierarkien. Och detta beror på att mänskligheten icke uppnått erforderligt utvecklingsstadium utan dels missförstår, dels förvränger, dels missbrukar kunskapen. Redan ha en mängd ockulta sekter tillkommit, som förvrängt vad som redan publicerats. Dessa ordenssamfund söka på nytt med sitt hokusfokus etc. göra hemligheter av vad som redan uttolkats och klarlagts och bidra därmed till att förvilla dem, som lockats av det hemlighetsfulla, till att tro på de "invigdas" försäkningar om invigning i "hemlig kunskap", alltså rena bedrägeriet. Sådant går alltid. Den offentliggjorda kunskapen tigs ihjäl, och charlataner utnyttja den för eget ändamål.

⁴Esoteriken kommer alltid att förbli en arbetshypotes, därför att de slutgiltiga bevisen för den esoteriska kunskapens överensstämmelse med verkligheten (och de finnas i rörelsespekten) aldrig få bli exoteriska. När det bestämdes, att esoteriska fakta skulle få bli exoteriska, utarbetades inom planethierarkien en särskild plan för vad som undan för undan kunde få bli offentligt och fastställdes också definitiva gränser för exoteriskt vetande. Okunniga, som vanligt aggressiva, fråga spotskt, "varför denna esoterik som publicerats måste hemlighållas. Den kan väl inte missbrukas, i varje fall inte på något farligt sätt?" Det behövdes en Hitler och en Stalin för att lära folk inse, att all kunskap som ger makt blir missbrukad på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Människorna voro till den grad idiotiserade av svamlet om allas jämlikhet och mänsklighetens ädelhet, att man omöjligt kunde fatta, att verkliga kunskapen om verkligheten har varit och måste förbli hemlig. Det människorna få veta är sådant som icke direkt kan missbrukas till allas fördärv. Eftersom hierarkien intet önskar hellre än att få dela med sig av sitt vetande, borde man möjligtvis kunna begripa, att hindret icke var på dess sida. Nu föreligger esoteriska kunskapen. Hur många fråga efter den, hur många idas undersöka saken? Folk sitter fast i känslotänkandets illusioner och sina kärvordna fiktionssystem. Icke en gång två så ofrånkomliga fakta som reinkarnation och lagen för orsak och verkan i det sammanhanget har man kunnat inse.

1.12 Kvasiockultismen

¹Det vore stort misstag att förväxla de gamla esoteriska kunskapsordnarna med de moderna ockulta samfunden. Ordarna stängdes definitivt år 1875. De ockulta sekter, som alltid funnits men som sedan år 1875 instiftats i allt större utsträckning, tjäna i stort sett till att vilseleda och förvillan, de senaste ofta tillkomna i rent affärssyfte.

²De nya samfunden förpliktiga icke sina medlemmar att tåga med vad de veta utan göra istället propaganda för sig själva.

³Sedan en del fakta om de gamla ordnarna fått bli allmänt bekanta, ha dessa utnyttjats av skrupelfria mystagoger, som förklara sig vara invigda och ha fått fullmakt att i sin tur inviga under ursprunglig ordensbeteckning. Dyligt är bedrägeri.

⁴Vad som utläres i de ockulta samfunden och de nya "ordnarna" är i bästa fall endast brottstycken av esoteriska kunskapen. De ockultister, som påstå sig äga esoterisk kunskap utöver vad som finns publicerat på planhierarkiens initiativ, äro offer för illusioner och fiktioner. I detta sammanhang må ånyo hävdas, att klärvoajans icke ger kunskap om verkligheten. Den klärvoajante blir ofelbart offer för sina syners illusivitet.

⁵Icke en gång svarta logens medlemmar veta mera om tillvaron än vad som fått offentliggöras efter år 1875. Deras personliga erfarenhet når aldrig över det lägre mentala (förstajagets möjligheter).

⁶Vad är det som gör, att alla ockulta sekter få massor av anhängare men enda äkta esoteriska kunskapen från de gamla kunskapsordnarna möter ett frenetiskt motstånd, förkastas obesett, bekämpas av alla slags auktoriteter? Förlorar man sin profetiska maktställning? Upphör man att vara auktoritet? Är det slut med egna fantasiens spekulationer, som man berusas av? En förklaring kan vara, att sekterna förstått att anpassa sig till härskande fikcionalismen inom religion och vetenskap. Men det finns fler.

⁷Mänskligheten är nöjd med sina illusioner och fiktioner, så nöjd, att man undrar, om den ens vill veta sanningen, ty denna har (var den än framträtt) alltid fanatiskt bekämpats. Men hade läran gjorts oigenkännlig genom självutnämnda profeter, så vann den snabbt spridning och kunde räkna med överflödande finansiella bidrag. Sanningen hade det alltid fattigt och ekonomiskt bekymmersamt. Man tycker folk skulle kunna lätt räkna ut, varpå det beror.

⁸Det ser ut som om allsköns ockulta företeelser skulle bli modesak. Det produceras alltmer av dyligt kvasi: numerologi, grafologi etc. Därtill är blott att säga, att själva principerna i de flesta fall äro riktiga men att utformningen vittnar om okunnighet. Individer finnas, som i gångna inkarnationer varit invigda i dessa hemligheter och ha vetandet latent. De ha möjligheter att instinktivt treva sig fram. Men vad de lära ut är alltför oklart för att bli av betydelse för "vanligt folk", som icke ha förut förvärvat "förmågan".

⁹All kunskap missbrukas. Därför får mänskligheten icke sådant ockult vetande, som kan missbrukas, förrän den nått åtminstone kulturstadiet. Visserligen gör svarta logen vad den kan för att lärorna ska bli spridda men då också för att förvillan. Sammanfattningsvis kan alltså med eftertryck hävdas, att det som utges för "ockult" icke är exakt. I varje fall tar ingen verklig esoteriker emot någon som helst ersättning för sitt arbete. Det skadar icke att detta påpekas i sammanhanget.

¹⁰"Ockultismen" var de gamles beteckning på hemliga kunskapen, de invigdes vetande, det som lärdes i de grekiska "mysterierna", innan dessa degenererade. Den moderna beteckningen är "esoteriken". Det torde vara skäl att behålla ordet "ockultism" såsom sammanfattning för teosofi, antroposofi och kvasiordnarnas läror (allt som förkunnats före år 1920) och kalla dogmfria förkunnelsen med fakta enbart från planhierarkien för esoterik, enbart Pytagoras lära för hylozoik. Annars torde snart en hopplös begreppsförvirring (som vanligt) bli följd. Det är på tiden, att folk lär sig att icke använda ord, förrän de inhämtat deras exakta betydelse.

¹¹Teosoferna misstaga sig, om de tro, att deras samfund numera kan göra anspråk på att inneha

en undantagsställning i förhållande till planethierarkien. Förbindelsen bröts, när samfundet år 1895 sprängdes och öppet åsidosatte principerna för universellt broderskap.

¹²Moderna ockultismen (samfunden tillkomna mellan åren 1875 och 1920) är av synnerligen brokig beskaffenhet. Man har haft alltför bråttom med att försöka göra system av alldeles för få fakta inpassade i konstruerade och därför förfelade sammanhang. Man har hopblandat esoteriska fakta, vetenskapens teorier och hypoteser, oförstådda indiska symboler, innehåll i emotionalvärldens alltigenom otillförlitliga akashakrönika, vilket allt för långliga tider misskrediterat den sak man ville främja. Resultatet har ofta blivit groteskt. Vetenskapligt och filosofiskt bildade ha med avsmak vänt sig bort från dylikt kvasi. Tyvärr har man icke nöjt sig med att icke vidare befatta sig med saken, utan massor av ohemula kritikastrar ha bemödat sig om att förvränga och förlöjliga sådant, som de antingen aldrig undersökt eller saknat möjlighet att förstå. När dylikt en gång kommit på pränt, upprepas det genom generationerna och förefaller outrotligt. Ytterligt få (endast verkliga sökare) bry sig om att ta reda på, om ryktet talat sant. Det är egentligen endast de, som grundligt och systematiskt själva undersöka vad auktoriteter och eftersägande allmänna opinionen påstå, som efterhand lära sig, att aldrig godtaga andras utlåtanden. Det lär en också inse värdet, tillförlitligheten, vederhäftigheten av de flestas omdömen. Sedan är man för alltid botad för dyrkan av auktoriteter av alla slag.

¹³Nya esoteriska skolor, grundade av lärjungar till 45-jag, uppstå oupphörligt. De flesta av dessa utgå antingen från den nedärvda religiösa synen på tillvaron eller från någon förut existerande livssyn (t.ex. frimureriets). I de religiösa överbetonas "hjälpen från åvan", i de andra individens eget självförverkligande. Det är visserligen viktigt, att man klargör planethierarkiens betydelse, att verkliga kunskapen om tillvaron är möjlig först i femte naturriket, att detta rike är människans närmaste mål, att vi ha planethierarkien att tacka för vitaliseringen av - essentialatomerna (46) i människans höljesatomer, en vitalisering, som är nödvändig för väckande av den forskningsinstinkt, som söker något utöver det högsta mentala. Men med den ännu så länge kvardröjande tendensen att bedja gud göra allt, som vi måste göra, tendensen att lita till något annat än egna gudomliga jaget och livets lag, egen strävan till förverkligande, förstärkes den mest fördärvliga tendensen, nedärvd genom otal inkarnationer, nämligen känslan av beroende av en annan makt. Sålänge kristna religionen i huvudsak är snedvriden, livsförfalskande sentimentalitet, har alla slags religiös förkunnelse en förunderlig förmåga att vitalisera de undermedvetna falska tendenserna.

¹⁴Enligt planethierarkien äro de nu existerande ockulta ordnarna och sekterna ohjälpliga offer för sina illusioner och fiktioner, som de tro vara fakta. (Det inse också verkliga esoteriker.) Det framgår av ockultisternas ständiga fråga, "vem har sagt det?". Kan man icke själv bedöma nya utsagors riktighet, så är man omdömeslöst troende.

¹⁵Det har funnits många hemliga ordnar genom tiderna. Även kvasiockultisterna (liksom protestantiska sekterna) ha visserligen haft några fakta och riktiga ideer men i stort sett verkat desorienterande. De, som en gång hamnat i dylika sekter, ha på grund av "affinitet" i följande inkarnationer dragits just till dylika, givetvis också därför, att de aldrig varit mogna för att kunna upptagas i planethierarkiens esoteriska kunskapsordnar. Dessa födda sekterister fortsätta alltjämt med sin vilseledande propaganda och feltolkning av esoteriska kunskapen. Att många av hithörande profeter aningslöst (sällan medvetet) varit offer för svarta logens inspirationer, är påtagligt, ty de söka alltid att desorientera och förvillan. Märkligt är att de alltid haft största antalet anhängare.

¹⁶Hemlighetsfullhet har alltid verkat stimulerande på nyfikenheten. Det tillkom ständigt nya, "hemliga" sällskapsordnar, där det hemlighetsfulla var attraktionskraften, som lockade folk att söka inträde. För att roa de stora barnen arrangerades litet hokusfokus och framfördes gamla symboler med mystifierande antydningar om allsköns djupsinnigheter. Ordensmedlemmarna uppmanades att stödja varandra och speciellt gynna bröderna i olika avseenden. Att dylikt i många

avseenden kunde bli liktydigt med korruption, insågo mycket få.

¹⁷Det är märkvärdigt, vad människorna kunna tillåta sig, så snart de äro i en grupp. Rättsuppfattningen kan sjunka ner till kriminellt stadium. De gamla kunskapsordnarna ha ersatts med hemliga sällskapsordnar. Det kan ha sina risker, att bli tvungen vara lojal eller rentav ovetande få tjänstgöra såsom dekorativ kuliss.

¹⁸Organisation må ha sitt värde såsom mötesplats för likasinnade, såsom anvisning för sökare i denna totala desorienteringens tid, var de ha utsikt finna vad de söka. Men innan ledarna för organisationen nått enhetsstadiet, blir den föga bättre än en sekt, som utesluter dem som icke godtaga "dogmerna".

¹⁹Det är mycket vanligt, att hos ockultisterna finna påståenden, som innebära, att esoteriska fakta skulle ha varit allmänt kända före år 1875. Detta är absolut uteslutet. Ingenting rörande esoterik har någonsin kommit till allmänhetens kännedom. Den "esoterik", som fanns före år 1875, innehöll ej någon verklig esoterisk kunskap. Vad som fanns var ofattliga esoteriska symboler med okunnighetens spekulationer kring dessa och med talet om magi insvept i romantiskt skimmer. Mycket som kallades teosofi (Böhmes etc.) var mystikernas spekulationer. Att de innehöllo sanningsmoment, är en helt annan sak.

²⁰Allt, som numera fått publiceras av esoteriska fakta, har erhållits från planethierarkien, direkt eller indirekt genom dess lärjungar. De ockulta sekter i vår tid, vilka påstå sig äga från äldre ordnar nedärvd esoterisk kunskap, äro offer för bedrägeri. Det har drivits mycket ofog med rosenkreuzarorden och dess esoteriska kunskap. Ingenting om vad som lärdes i denna orden har varit bekant före år 1875. De, som påstå sig efter år 1875 blivit invigda i rosenkreuzarorden, äro vilseledda. Ingen lärjunge i denna orden har någonsin givit sig tillkänna eller förrått något om orden. De olika rosenkreuzarsekter, som framträtt efter år 1875, och alla göra anspråk på att vara enda rättmätiga avläggaren till den ursprungliga, ha ingen som helst rätt till beteckningen. De ha icke instiftats av medlemmar av planethierarkien. De ha aldrig blivit erkända av den ende, som kan göra det, nämligen ursprunglige stiftaren, nuvarande högste chefen för planethierarkiens tredje departement, 43-jaget R. Vad de lära har aldrig godkänts av ett essentialjag, och inga individer av lägre kapacitet kunna erhålla uppdrag att instifta esoterisk kunskapsorden.

²¹Det bör en gång för alla med eftertryck framhållas, att det, som meddelats i esoteriska kunskapsordnar genom tiderna, förblivit esoteriskt. Allt, som sagts om allt hithörande, är okunnighetens falska påståenden. Oinvigda ha aldrig fått del av de invigdas vetande. Vad Christos lärde sina lärjungar, därom ha människorna aldrig fått veta något som helst. Kunskapen fick börja meddelas år 1875 och i mycket små portioner åren 1875–1950. Allt, som sagts före den tiden, är icke-esoteriskt. Och vad som efter den tiden meddelats i s.k. ockulta ordnar, är endast ockult kvasi. När kunskapen sluppit fri, kan den icke på nytt göras hemlig. Allt dylikt är bedrägeri.

²²Kunskapen är den esoteriska kunskapen och meddelas av planethierarkien. Därav följer, att vad som finns i religion, filosofi (även yogafilosofi), vetenskap, icke är kunskap utöver vad som tillhör det enbart fysiska vetandet, och detta är som bekant även det mycket bristfälligt. Allt fler fakta ha utlovats, och de lämnas, när hierarkien anser tiden vara inne, vilket till stor del beror på dels tillståndet i världen, dels de verkliga sökarnas behov, visande sig i dessas tjänande.

1.13 Framtiden

¹Esoteriska historien är indelad i astronomiska epoker enligt vårdagjämningspunktens precession, tolv zodiakepoker om c:a 2500 år, inalles 30 000 år.

²Under innevarande Vattumannens epok (åren 1950–4450) kommer planethierarkien att instifta nya esoteriska kunskapsordnar istället för de gamla och med helt andra uppgifter än dessa hade. De gamla meddelade fakta om högre världar, människans höljen och medvetenheter, medvetenhetsutvecklingen, reinkarnation (icke själavandring), lagen för sådd och skörd, vistelsen i emotional- och mentalvärld mellan inkarnationerna.

³Dessa ordnar voro för dem som icke missbrukat kunskapen och därför hade rätt slippa bli idiotiserade av härskande ideologierna. De nya ordena komma att avse specialutbildning för lärjungaskap. Det finns anledning se upp med dylika. Ty svarta logen kommer ofelbart att apa efter för att vilseföra. Den har redan två sådana ordnar.

⁴De två teosofiska ledarna, Besant och Leadbeater ha, enligt D.K.–Kleinias, givit teosoferna en missvisande uppfattning av de s.k. initiationerna och av det s.k. lärjungaskapet. Den ceremoni som skildras är planethierarkiens bekräftelse på att individen uppnått ett visst utvecklingsstadium, förvärvat visst slag av subjektiv medvetenhet i något av sina höljen. Det klargjordes för övrigt aldrig, att dessa individer tillhörde de esoteriska kunskapsordena och att initiationen hängde samman med uppnådd grad i orden. I och med att de gamla kunskapsordena efter år 1875 icke upptagit några nya medlemmar, sker "initiationen" efter helt andra grunder. Fordringarna ha skärpts. Esoteriska världs- och livsåskådningen har offentliggjorts, och vem som helst kan numera tillägna sig mycket om materie- och medvetenhetsaspekten, som förut var strängt hemligt (även för dem i lägre grader). Detta har oerhört underlättat tillägnandet av kunskapen och förståelsen för förutsättningarna för medvetenhetsutveckling. De kvasiordnar, som förege sig kunna lära sina medlemmar meditation såsom träning för lärjungaskap, äro vilseledande vägvisare, enligt vad som bestämt hävdas av planethierarkien. Kvasiordnarna sakna existensberättigande. De motarbeta planethierarkien. Deras läror äro falska, försåvitt de meddela något utöver eller i motsättning till det av planethierarkien redan offentliggjorda.

⁵De olika utvecklingsstadierna innebära olika förmåga av förståelse för ideer och förmåga medvetet eller omedvetet handskas med idéenergierna. Det var därför de olika graderna i kunskapsordena aldrig sinsemellan utbytte sin kunskap. Kunskap är för den som rätt kan förstå. Annars blir den förvrängd och energien missbrukad. I dessa demokratiska tider, då all kunskap fritt predikas, fås också alla möjliga missuppfattningar med resulterande idiotisering och sänkning av "allmänna opinionens" nivå. Resultaten komma också att visa sig så avskräckande, att en reaktion mot demokratiska "visheten" blir oundviklig. Inom fem hundra år har en ny differentiering uppstått, som blir mental motsvarighet till gamla fysiska kastväsendet. Den kommer icke att medföra någon yttre söndring av gemenskapen, endast en förståelsefull inställning till individerna på de olika stadierna men icke desto mindre ett instinktivt respekterande av "lagen för förståelse", något liknande att "tala med bönder på böndernas sätt men med lärde män på latin". Skolorna bli också i motsvarande grad differentierade. Nuvarande "enhetsskolan" kommer snart att visa sin ogenomförbarhet. Det esoteriskt sett hållbara i demokratien rör människans erkännande av allas mänsklighet och människorikets uppgift i medvetenhetsutvecklingen. Men denna demokrati betyder icke allas "jämlighet" i alla avseenden, icke tron att alla befinna sig på samma utvecklingsnivå.

⁶När majoriteten av mänskligheten kommit till insikt om att hylozoiken är den enda hållbara arbetshypotesen, blir det möjligt för dem som blivit kausaljag att öppet framträda och bli lärare i esoterik. Hur mycket de få meddela av sin kunskap, beror på allmänna utvecklingsstadiet. Sålänge möjlighet till missbruk av kunskapen till förfång för allas medvetenhetsutveckling förefinns, kunna givetvis endast de delar av kunskapen få bli exoteriska, som befinnas "ofarliga".

⁷Därvid är att märka, att kausaljagen kunna meddela endast sådant, som de själva varit i tillfälle att konstatera. Den platonska idévärldens ideer innehålla faktakunskap om de mänskliga världarna (47–49). Vad därutöver är kan icke konstateras utan förblir även för kausaljag "arbetshypoteser", om än med överväldigande sannolikhet.

⁸Den undervisning kausaljagen komma att lämna består icke så mycket i teori som fastmer i åskådlig framställning, närmast vad man skulle kunna kalla televisorisk, så att de studerande få både se och höra manifestationsprocesserna i det förflutna och nuet. Kemisterna kunna då följa de kemiska processerna i materiens molekylära omvandlingar, fysikerna de olika energiernas sätt att samverka till uppnådda resultat, biologerna de organiska processerna in i minsta detalj.

⁹Det är meningen att hela mänskligheten skall få samma kunskap. Det blir sedan individens ensak, om han vill godta eller förkasta kunskapen, naturligtvis på egen "risk" (chanser för medvetenhetsutveckling). De, som begärligt anamma den, visa därmed sin utvecklingsnivå och ha möjlighet bli invigda i de nya kunskapsordnar, som komma att instiftas för dem som kvalificerat sig för lärjungaskap.

¹⁰I god tid ha planer utarbetats för dessa nya esoteriska kunskapsordnar. Fordringarna för inträde i dessa komma att avsevärt skärpas, eftersom ordnarna äro avsedda som förberedelse till planetarisk invigning med full subjektiv och objektiv kausalmedvetenhet.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Esoteriska kunskapsordnar* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.